

„רציתי ילד שיוסיף לי חדוות חיים, ולא צער חיים!“ אומרת האם, רות.

וסגנו של ד"ר מוריס לוי ביצע את הניתוח, שערך שש שעות. רוני ניצל.

„על מנת סבל כזאת מישוה צריך לשלם,“ אומר צביקה. „היכיתי עד היום ולא היגשתי תביעה, כי לא רציתי לפגוע ברותי. היא מאוד רגישה. אבל כעת הזמן כבר עשה את שלו, הוא חיוק אותנו, ועתה היגשנו תביעה נגד מיישרד-העבודה והרווחה, שמסר לנו את הילד, בלי להודיע לנו מילה על מצבו האמיתי ונגד בית-החולים שבו נולד רוני, שלפי דעתי אחראי למצבו, בגלל רשלנות רפואית בלידתו.“

אחרי שעורכי-הדין יהלי כהנוב וזאב וייל הגישו את התביעה בשמו, התברר לצביקה כמה דברים נוראים. למרות דרישות חוזרות ונשנות של עורכי-הדין, לא הצליחו לקבל לרשותם את התיק הרפואי, המתייחס ללידתו של רוני, מבית-החולים. שם טוענים כי התיק אבד.

אולם עורכי-הדין הצליחו בכל זאת להשיג כמה מיסמכים, והתברר להם הדברים הבאים: רוני נולד בניתוח קיסרי, מכיוון שהיה במצב עכוז. מייד בזמן הלידה, לא נשם במשך חמש דקות, והיה צורך לעשות לו החייאה. רופא מומחה, שעבר על המיסמכים האלה, הגיש חוות-דעת כי תינוק שנולד אחרי לידה טראומטית כליכך יש לעקוב אחריו לאורך זמן, כדי לראות כיצד יתפתח.

במיסמך, המכונה „מהלך-המהלח“, כותב הרופא כי רוני נולד באפריל 5. אפגרי היא בדיקה מיוחדת, הנעשית לכל תינוק עם לידתו, כדי לבדוק את החיוניות והסיבולת שלו.

כל תינוק הנולד מתחת לאפגר 7 מהווה בעיה, ועלול להיות מפגר. במיסמכים אחרים המתייחד סים ללידתו של רוני, גליון היולדת וגיליון שיחרור היילוד נכתב כי האפגר של התינוק הוא 7. הסיפריה 7 כותבה בצורה מוזרה ביותר, ושונה לחלוטין מסיפרות 7 אחרות, המופיעות באותו המיסמך עצמו.

„כל העובדות על הלידה היו ידועות לבית-החולים, והוא לא גילה אותן לאיש,“ טוענים עורכי-הדין בתביעה. „בוצעה כאן תרמיית, הם כותבים. לרעתם, אחראי בית-החולים בגלל מיספר מעשים, מהווים רשלנות רפואית. מדינת-ישראל אחראית, לדברי כתב-התביעה, מכיוון שהתרשלה ולא בדקה את כל הפרטים על התינוק לפני שמסרה אותו לאימוץ, וכן מכיוון שלא הסבירה למאמצים את כל העובדות והסיכונים בגלל לידתו הטראומטית של רוני.“

„כמו קאפו“

„אני ינני יודע מה הייתי אומר, אילו היו מגלים לי, לפני האימוץ את כל הסיכונים לעתיד,“ אומר צביקה, „יש לשער שלא היינו לוקחים אותו. הרי אנחנו לא צדיקים“ רות, המסרבת כמעט לדבר (כדי שלא ירחמו עליה), מוסיפה בשקט: „רציתי ילד שיוסיף לי חדוות חיים ולא צער-חיים“

„היום נקשרה נפשם של ההורים בנפשו של הילד. הם מוכנים לפרנסו ולכלכלו כל ימי חייו, אולם הנתבעים הם האחראים לכל ההוצאות המיותרות,“ אומר סטיף יבש בכתב-התביעה. לפי החשבון שעשו עורכי-הדין, עשוי סכום הפיצויים להגיע לחצי מיליון דולר.

אחרי שהתגלה לצביקה מצבו האמיתי של הילד, היה מי שיעץ לו לאמץ ילד נוסף. אמרו לי שזה יכול לעזור גם לרוני וגם לנו,“ הוא אומר. ועל כן הלך צביקה על דעת עצמו ונרשם לאימוץ של ילד נוסף. רות לא ידעה על כך מאומה. כאשר הגיע המועד לפגישה עם אביבה ליאון, מנהלת השירות למען הילד והממונה על האימוצים במיישרד-העבודה והרווחה, באו בניהווג לפגישה איתה.

„היא דיברה איתנו כמו קאפו, בלי טיפת רחמים או לב,“ אומרת רות. היא אמרה לבניהווג,

„על שמו של הרופא שהמציא את הבדיקה. זאת בדיקה המתארת את מצבו של היילוד בדקה הראשונה לחייו. בדקה כוללת חמישה אלמנטים: נשימה, בכי, צבע, דופק ותגובה לגירויים. כל אלמנט זכאי לשתי נקודות. המסכימים הוא, לכן, עשר נקודות.“

„נסעתי לרבי והוא אמר לי מישכט אחד: עד קצה היכולת!“ מספר האב, צביקה.

ההורים הוציאו הון-עתק עבור טיפול רפואי ומטפלות לרוני. בשנה הראשונה, אחרי שהתגלתה נכותו, הסכים מיישרד-הרווחה לשלם סובסידיה עבור האימוץ, וכן להחזיר את שכרה של המטפלת. אולם אחרי שנה אמרו להורים כי צומצם תקציב המישרד, ואין יותר כסף למטפלת.

עד קצה גבול היכולת

סדר היום של רוני מתחיל בשעה 7. הוא אכיל רות רוחצת אותו ומחלת אותו. הוא אוכל את ארוחת-הבוקר המיוחדת שלו ונוסע בהסעה מיוחדת לבית-הספר התיכוני. שם הוא לומד בכיתה עם עוד עשרה ילדים, רובם מונגולואידיים. רוני אוכל ארוחת-צהרים בבית-הספר ונשאר שם לנח עד 3. אחרי שהוא חוזר הביתה, מגיעה המטפלת. רוני הוא ילד חסר-מנוחה, הוא איננו יושב רגע בשקט והמטפלת לוקחת אותו לטיול. אולם מאחר שקשה לו ללכת, הוא עדיין נוקק לעגלת-טיול. אחרי כמה רקות הליכה הוא מושיט את זרועותיו, כדי שיקחו אותו על הידיים.

בשעה 7 בערב חוזר רוני מהטיול. הוא מתיישב על כיסא לידנו ולוחץ את ידי, לבקשתו של אביו. הוא מתרפק על צביקה ושולח אל אמו מבט אוהב. רות מביאה קופסת קוביות פלסטיק ציבעוניות ורוני מנסה לשים אותן בשורה, צבע ליד צבע. רוני עדיין איננו מבחין היטב בין הצבעים וגם לסדר שורה ישרה קצת קשה לו, אבל הוא מנסה.

לאט-לאט נעצמות עיניו של רוני וראשו צונח הצידה. „הוא התעייף בטיול,“ אומרת רות ולוקחת אותו למיטה. „את רוצה לראות את חדרו?“ היא שואלת. תמונות, צעצועים, ספרים, פטיפון ואורגן ממלאים את החדר עד אפס מקום. רות מחתלת את רוני ומשכיבה אותו במיטה. „הוא מאוד אוהב מוסיקה, בעיקר את יהורם גאון ונעמי שמר,“ היא אומרת.

לא עוברת רבע שעה ורוני מגיע בחורה לסלון. הוא הצליח לצאת ממיטתו, לזחול על השטיח כדי שלא נראה אותו. והוא מציץ בנו בסקרנות. „לך מהר לישון, אמא תראה אותך ויהיה לך אוי ואבוי,“ אומר לו צביקה באהבה, ורוני ממחר להתרפק עליו.

„את יודעת, אני בא ממישפתה רתית, ובאחד המשברים בגלל רוני החלטתי ללכת לרבי, שאני מאמין בו. נסעתי אליו וסיפרתי לו את כל הסיפור. הוא הביט בי ואמר לי רק מישפט אחד: „עד קצה גבול היכולת.“ שאלתי את השמש למה התכוון הרבי, והוא אמר שהרבי אף פעם לא מפרש את דבריו.“

אילנה אלון ■

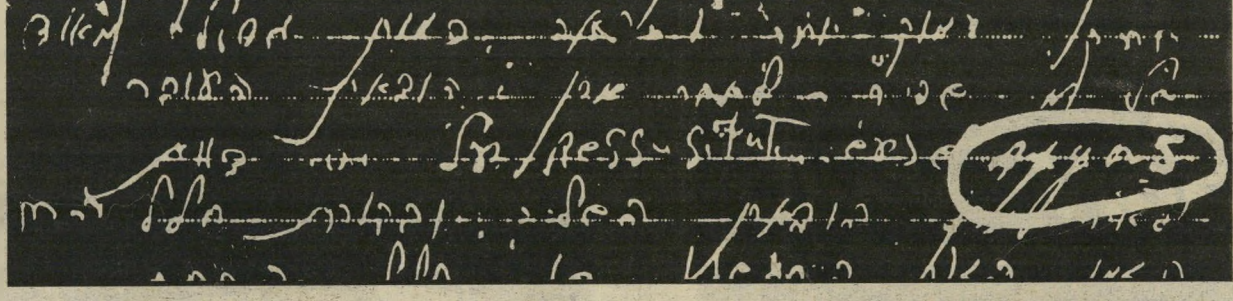
„ישרף שם או ייחנק, או ימות מחוסר-אהבה,“ אומר צביקה. „ראיתי עשרות מוסרות כאלה, ואני את רוני לא אכניס לאף אחד מהם. ושתביני, שגם אם אוכה בתביעה המישפטית, אני לא רוצה אף מיל בשבילי, אני רוצה שלרוני יהיה מספיק כסף, כך שגם כאשר אנחנו כבר לא נהיה, הוא לא יצטרך ללכת למוסד ויוכל לשכור מטפלת לעצמו,“ אומר צביקה.

„הוא ילד כליכך חמוד וחייכן. את תראי אותו,“ אומרת רות, „והלב כואב, הוא כליכך בודד, אין לו אף אחד בעולם. היום אנשים מחייכים אליו, אבל זה רק בגללנו. כאשר אנחנו לא נהיה כאן, כולם יתנכרו לו. ואין לו איש מלבדנו,“ אומרת רות.

בשיא הציניות, כי שמעה שבגלל רוני המצב בבית מתוח, וכי היא מציעה להם ללכת לפסיכולוג. היא גם אמרה שלא תמסור ילד בריא לאימוץ בבית שבו נמצא רוני, ורק אם ימסרו את רוני למוסד, יקבלו ילד נוסף, נזכר צביקה.

„צביקה צעק ואיחל לה שתכניס את נכדיה למוסד, אבל אני אמרתי לה, שאפילו אילו הייתי מגרלת חתול תקופה כזאת, הייתי נקשרת אליו ולא הייתי מסוגלת למסור אותו למוסד,“ אומרת רות.

„איך אפשר בכלל למסור ילד כזה למוסד? הרי הוא ילד מבויית, הוא גדל בבית עם השגחה ושמירה והרבה אהבה, הוא ימות במוסד, הוא

האפגר הוא 7. ההורים טוענים כי היתה מירמה וזיוף במיסמכים. כל תינוק הנולד מתחת לאפגר 7 מהווה בעיה, ועלול להיות מפגר. להורים של רוני יש גם ספקות לגבי אמינות המיסמך התחתון.

אפגר גמיש
רושם פעם אחת כי מיבחן אפגר (חיות וסיבולת היילוד) הוא 5 (בקטע המיסמך. למעלה). ופעם אחרת כי

C-section
Breast presentation
Apgar 7, Apgar 5
Secondary Mitochondrial protein

המלצות המסור